

af fondens midler bestod af ukonvertibel valuta, havde den fordel, at fonden automatisk ville komme til at trække i retning af øget økonomisk samarbejde mellem udviklingslandene.

Fra vestlig side deltog kun USA og Nederlandene. USA gentog sine argumenter mod fondens oprettelse og udtalte skarp kritik af et fra sekretariatet fremlagt skøn over udgifterne i forbindelse med en eventuel aktivering af fonden. Nederlandene nævnte, at man fra nederlandsk side altid havde støttet fonden ud fra den betragtning, at Specialfonden under UNDP ellers gradvis måtte omdannes til en investeringsfond.

Øvre Volta introducerede på en lang række udviklingslandes vegne en resolution, i hvilken der gives tilslutning til tidligere beslutninger i ECOSOC og i UNCTADs styrelsesråd om, at Kapitaludviklingsfonden snarest bør træffe forberedelser til en påbegyndelse af sin virksomhed; endvidere besluttes det, at det midlertidige arrangement, hvor fonden er underlagt UNDPs administrator og styrelsesråd, bør fortsætte foreløbigt, indtil Generalforsamlingen under sin 24. samling kan tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse.

Resolutionen blev i 2. udvalg vedtaget med 68 stemmer for (udviklingslande samt Nederlandene), 9 imod (USA, Storbritannien, Frankrig, Canada, Belgien, Luxembourg, Japan, Portugal og Sydafrika) og 18 som afstod (øvrige vestlige lande samt kommunistiske).

I Plenarforsamlingen vedtoges resolutionen (res. 2410) den 17. december 1968 efter samme stemmemønster med 76 stemmer for, 8 imod, medens 19 afstod.

2. udvalgs beretning: A/7257/Add. 1.

FNs udviklingstiår.

(Dagsordenens punkt 37).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 3 møder i tiden 15. til 21. november 1968.

Baggrunden for behandlingen af dette spørgsmål, som kom til at dominere arbejdet i 2. udvalg under denne samling, var den under 22. Generalforsamling vedtagne resolution 2305 (XXII), i hvilken Generalfor-

samlingen bl. a. besluttede under sin 23. samling at ville overveje en passende fremgangsmåde for proklamering af 1970erne som næste udviklingstiår. Endvidere havde ECOSOC i august 1968 vedtaget resolution 1356 (XLV), hvori rådet instruerer sin økonomiske komité om at træde sammen uden for rådets ordinære samlinger for på grundlag af et af FNs generalsekretær udarbejdet dokument vedrørende den foreløbige skitse for en international udviklingsstrategi for 1970erne at fremkomme med passende råd for det fremtidige arbejde i komiteen for udviklingsplanlægning samt udarbejde retningslinjer for en international udviklingspolitik indeholdende afstemte forholdsregler for medlemslandene samt fremkomme med forslag til metoder og midler til vurdering og gennemførelse af en sådan udviklingspolitik.

I. Debatten.

Debatten omkring det 2. udviklingstiår fandt sted i to omgange, første gang i forbindelse med udvalgets generaldebat, anden gang senere under samlingen, hvor man overvejende beskæftigede sig med de institutionelle problemer i forbindelse med forberedelserne af udviklingstiåret.

Under den indledende mere generelle del af debatten udtalte en række af udviklingslandene sig i kritiske vendinger om resultaterne af det 1. udviklingstiår, som de ikke fandt havde svaret til forventningerne. Enkelte lande hæftede sig imidlertid også ved de positive sider i erkendelse af problemernes komplicerede natur og tidsfaktorens betydning og fremhævede især udbygningen af det organisatoriske apparat. Indien udtalte endvidere påskønnelse af visse landes bestræbelser på at give deres udviklingslån længere løbetid og lavere rente — i visse tilfælde rentefrie — samt lempeligere bindinger. Fra vestlig side henviste man i denne forbindelse til de likviditets- og betalingsbalancevanskeligheder, som en række lande havde været udsat for. USA fremhævede, at 1. udviklingstiår havde bevirket en understregning af betydningen af koordination og samarbejde og nævnte i denne sammenhæng det igangværende kapacitetsstudie inden for rammerne af UNDP. Storbritannien fandt anledning til at påpege, at målet om en 5 pct.s vækstrate for udvik-